

อนุสาสนีปาฏิหาริย์แห่งองค์พ่อแม่ครูอาจารย์

หลวงพ่อกัณหา สุขกาโม

เมตตาให้ไว้ ณ วัดป่าตาศีตธรรมาราม ตำบลตาศีต อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์

วันนี้เป็นวันพฤหัสบดีที่ ๒๙ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

คำคินนี้คณะสงฆ์ พร้อมด้วยญาติและญาติธรรมได้รวบรวมกันบำเพ็ญบุญกุศลให้
คุณพ่อเลิศเดช ภูจิตภัทรชัย ที่ได้ละสังขารวายนมจากไปตามอายุขัย

มนุษย์เราคือผู้ที่ประเสริฐ เมื่อดำรงชีวิตอยู่ ดำรงธาตุ ดำรงขันธ ดำรงอายตนะ
ก็ต้องพัฒนาเรื่องจิตเรื่องใจ พัฒนาทั้งทางวิทยาศาสตร์ไปพร้อม ๆ กัน ได้ทั้งเรื่องจิต
เรื่องใจได้ทั้งทางวิทยาศาสตร์ เพื่อความสะดวกความสบายในการอำนวยความสะดวก
ความสบายทางวัตถุ พร้อมทั้งพัฒนาเรื่องจิตเรื่องใจไปพร้อม ๆ กัน

เมื่อละสังขารวายนมแล้ว ผู้ที่ยังอยู่ก็ต้องมีความสมัคสมานสามัคคี
อุทิศบุญกุศลส่งให้มอบให้ เพื่อไปสู่สุคติสรวงสวรรค์ มรรคผลพระนิพพาน

คินนี้เป็นคินสุดท้าย วันพรุ่งนี้เวลา ๘.๓๐ น. จะได้ทำบุญอุทิศกุศล

ประมาณ ๑๐ นาฬิกา จะได้สวดมาติกาบังสุกุลแสดงธรรมอุทิศบุญกุศล
และนำสรีระไปประชุมเพลิง ณ เมรุที่จัดขึ้นเฉพาะ ณ วัดป่าตาศีตธรรมารามแห่งนี้

เพราะเหตุผลว่าครูบาอาจารย์ที่มาร่วมงานมาจากต่างจังหวัดเดินทางระยะไกล
เพื่อจะได้กลับบ้านกลับวัดไม่ตีกเกินไป

การบำเพ็ญบุญกุศลให้กับผู้ที่ละสังขารวายเป็นให้ทุกท่านทุกคนพากันเข้าใจนะ ผู้ที่ละสังขารวายเป็นเราทุกคนที่มีชีวิตอยู่ ต้องพากันบำเพ็ญบุญกุศลให้กับผู้วายชนม์

ในหมู่บ้านหนึ่ง ๆ จะมีบ้านมีวัดมีโรงเรียนเป็นโครงสร้างของหมู่บ้านมนุษยนั้น ต้องมีบ้านมีที่อยู่อาศัยมีที่ทำมาหากิน มีโรงเรียนเรียนหนังสือแล้วก็มีวัดเป็นที่อยู่ของนักบวช นี่คือโครงสร้างของมนุษย์ ทุกคนเกิดมาจากเหตุจากปัจจัย จากกรรมจากกฎของกรรม

ผลของความเกิดความแก่ความเจ็บความตายความพลัดพรากนี้มาจากกรรม คำเรียกว่ากรรมเก่าได้ปรากฏทางร่างกายเป็นรูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ เป็นสังขารที่มีใจครอง ครองในธาตุทั้ง ๔ ชั้นทั้ง ๕ आयตนะทั้ง ๖ เป็นสังขารที่มีใจครอง เมื่อเรามีกรรม มันก็ต้องมีกฎแห่งกรรมทุกคนนะ อายุขัยมันไปตามวาระ ตามกาลเวลา ไปตามกฎแห่งกรรม เวลาละสังขารวายเป็น

มนุษย์นี้คือผู้ที่ประเสริฐ ผู้เอาธรรมนำชีวิต นำสรีระร่างกายบำเพ็ญบุญกุศล เพื่อมอบให้ส่งให้ผู้วายชนม์จากไป ผู้ที่จากไปต้องอาศัยบุญอาศัยกุศลของผู้ที่มีชีวิตอยู่ ลูกหลานญาติพี่น้องวงศ์ตระกูลเพื่อนบ้านมีความสมัครสามัคคีกัน พากันทำความดี รักษาศีล บริจาคทาน เจริญภาวนาเพื่อมอบความดีมอบบุญกุศล ให้เพื่อไปสู่สุคติ สรรงสวรรค์มรรคผลพระนิพพาน จึงได้มีประเพณีทำบุญทำกุศลสำหรับผู้วายชนม์

ผู้ที่เป็นหลักที่เป็นทั้งคนดีเป็นคนมีปัญญา ก็ได้แก่พระพุทธเจ้าพระอรหันต์ ผู้ทำตามปฏิบัติตามพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า หรือผู้ที่ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ เพื่อพัฒนาตัวเองเป็นพระอริยเจ้าที่จะเป็นเนืองนาคบุญ เราต้องให้ท่านถวายทาน กับท่านผู้นี้

การบำเพ็ญบุญกุศลให้พวกเราทั้งหลายเข้าใจนะ ต้องให้เป็นบุญกุศล อย่าพากันทำบาป ให้เป็นบุญเป็นกุศลคือไม่ทำบาปทั้งปวง ทำแต่บุญแต่กุศลให้ถึงพร้อม ต้องไม่ทำบาป ต้องเอาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นหลัก ต้องเอาพระธรรมเอาพระวินัยเป็นหลัก เอาความถูกต้องเป็นหลัก พวกเราจะไม่ได้ทำอะไรตามใจตามอัธยาศัยตามพรรคตามพวก อย่าเอาโลกเป็นหลัก ต้องเอาธรรมเป็นหลัก อย่าเอาโลกธรรมนำการจัดงาน ต้องเอาธรรมนำการปฏิบัติ ถึงจะเป็นบุญเป็นกุศล เน้นผู้ที่ยายชนม์เน้นผู้ที่จากไป

เดี๋ยวนี้โลกสมัยใหม่ได้พัฒนาเหตุผลพัฒนาวิทยาศาสตร์มีถนนหนทางลาดยางหรือว่าลาดปูนซีเมนต์ ระยะทางหลายสิบกิโลใช้เวลาไม่กี่ชั่วโมง ไม่เหมือนแต่ก่อนแต่ก่อนใช้เดินเท้า เดี๋ยวนี้การบำเพ็ญบุญบำเพ็ญกุศล เราสามารถที่จะนำสรีระร่างกายของผู้ที่ยายชนม์จากไปมาบำเพ็ญบุญกุศลในสถานที่ที่สงบบิเวศได้

การที่พระท่านปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ ปฏิบัติตรง ปฏิบัติเพื่อออกจากทุกข์ ผู้ปฏิบัติสมควร ท่านเอามรรคเอาผลเอาพระนิพพานท่านไม่เอาโลกธรรม ท่านเอาธรรมเอาพระวินัย ถึงจะอยู่ไกลเราก็สามารถไปได้ เพราะการสัจจระคนาคมนั้นสะดวกสบาย

ให้พวกเราทั้งหลายพากันเข้าใจอย่างนี้เราต้องเน้นผู้ที่ยายชนม์ อย่าเอาความสะดวกสบายของพวกเรา ผู้ที่ส่งบุญกุศลได้ก็คือบริสุทธิ์คุณ ที่ทำความดีเพื่อความดี รักษาศีลเพื่อศีล เจริญปัญญาเพื่อปัญญา ท่านเหล่านั้นเป็นสุปฏิปันโน ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ ปฏิบัติตรง ปฏิบัติเพื่อออกจากทุกข์ให้เข้าใจอย่างนี้

การบำเพ็ญกุศลให้พวกเราเข้าใจ เราอย่าไปเอาหน้าเอาตาเอาชื่อเสียงอันนั้นมันไม่ใช่ธรรมะ อันนั้นมันเป็นโลก เรียกว่าโลกครอบงำธรรมเป็นโลกธรรม เพราะเอาหน้าเอาตาเอาชื่อเสียงอันนั้นมันไม่ใช่

การจัดงานเราต้องยกเลิกโลกธรรมอย่าให้มีโลกธรรม พวกยศพวกตำแหน่งยกเลิกก่อนอย่างนี้ ตำแหน่งที่เป็นธรรมเป็นปัจจุบันมันเป็นตำแหน่งของผู้ที่ท่านยกเลิกตัวตนต่างหาก ไม่เอาโลกธรรมนำชีวิต ยกเลิกตัวตน มันถึงเป็นตำแหน่งทางธรรมะเป็นตำแหน่งที่เป็นประภัสสร เป็นตำแหน่งที่ยกเลิกตัวตน ไม่สำคัญมันหมายความว่า เป็นหญิงชายเป็นชาย มียศถาบรรดาศักดิ์ มีแต่ความสงบมีแต่ความเย็น เป็นพระนิพพาน

เหมือนองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านะท่านรักษาศีลเพื่อศีล รักษาธรรมเพื่อธรรม ท่านเสียละเพื่อสละ ไม่เอาอะไร เป็นความสงบเป็นความเย็น เป็นพระนิพพาน ไม่มีโลกมาครอบงำธรรม มีแต่พระธรรมพระวินัย มีแต่ความสงบ มีแต่ความเย็นเป็นพระนิพพานเคลื่อนที่ในปัจจุบัน เราต้องรู้ต้องเข้าใจอย่างนี้นะ

เราบำเพ็ญบุญกุศล เราอย่าไปเอาหน้าเอาตาเอาชื่อเสียง ปกติเรามันก็หลงอยู่ แล้วเรายังจะมาเอาตัวเอาตนหลง ทำความดีเพื่อหลง อย่างนี้ไม่เอาไม่ถูกต้อง เราต้องทำความดีเพื่อความดี บุญกุศลนี้ จึงจะถึงญาติบรรพบุรุษของเรา ให้พวกเราทั้งหลายเข้าใจ

การจัดงานจัดการต้องเอาพระพุทธเจ้าเจ้าเป็นหลัก เอาพระธรรมพระวินัยเป็นหลัก ถ้าไม่เป็นอย่างนั้นมันก็ไม่เป็นธรรมไม่เป็นพระวินัย มันเป็นตัวเป็นตน มันก็เป็นโลกธรรม ทำให้เสียหาย ไม่ถูกต้อง พวกเราทำบุญกัน บุญมันเป็นตัวเป็นตน

อย่างนั้นไม่ถูกต้อง บุญมันต้องยกเลิกตัวตน เราอย่าไปเอาหน้าเอาตา ใครจะไปใครจะมาก็ไม่เป็นไร ใครไม่ไปไม่มาก็ไม่เป็นไร เราจะไปหลงไปทำไม จะมกมายไปทำไม เราต้องเข้าใจเราต้องมีความสงบมีปัญญา มีปัญญามีความสงบ

การทำไม่ถูกต้องก็ทำให้เสียเวลาเสียงบประมาณ เลิกสร้างงานแล้วก็ไม่มีประโยชน์อะไร ต่างคนก็ต่างรับรางวัลก็คือความหลงไป หลงในโลกธรรมหลงในตัวตน

ให้พวกเราทั้งหลายเข้าใจคำว่าพระนะ พระคือผู้ที่มีความเห็นถูกต้อง เข้าใจถูกต้อง ไม่ให้ตัวตนมันครอบงำเราไม่ให้ตัวตนมันครอบงำเรา คิดดี ๆ พุทดี ๆ กิริยามารยาทอาชีวะดี ๆ ที่ประกอบด้วยปัญญายกเลิกตัวตน บุคคลนั้นแหละถึงเรียกว่าพระ พระคือผู้ที่วางภาระหนักคือตัวตน มีความสุขในการเรียนหนังสือ หรือว่ามีความสุขในการทำงานเสียสละตัวตนทุกคนก็พากันเป็นพระ

ผู้ที่มาบวชอยู่ที่วัด ที่มาปลงผมนุ่งห่มจีวรที่วัดเหมือนพระพุทธเจ้านี้ พวกนี้ไม่ใช่พระ ถ้าเอาตัวตนเป็นที่ตั้ง เหมือนพระพุทธเจ้าอย่างเดียวก็คือปลงผมเหมือนพระพุทธเจ้านุ่งห่มผ้าเหมือนพระพุทธเจ้าแต่การประพฤติการปฏิบัติมันไม่เหมือนพระพุทธเจ้า อย่างนี้มันไม่ใช่พระ ไม่ใช่พระธรรมพระวินัย เราต้องเข้าใจถึงจะบวชถูกต้องตามกฎหมายบ้านเมืองตามพระธรรมพระวินัย แต่การประพฤติการปฏิบัติยังไม่ได้เข้าสู่ มอก. ยังไม่ได้เข้าสู่มาตรฐาน อย่างนี้ก็ยังไม่ใช่พระธรรมพระวินัย ยังเป็นนิติบุคคลตัวตน เราต้องรู้จักพระอย่างนี้นะ

พระนี้อยู่กับตัวเราทุกคน ให้พวกเราเข้าใจ

พระนี้ท่านนับเอาตั้งแต่พระโสดาบันจนถึงพระอรหันต์ ฆราวาสที่ไม่ได้บวชก็เป็นพระได้ ฆราวาสที่ยังไม่ได้บวชก็เป็นพระได้ตั้งแต่พระโสดาบันถึงพระอนาคามีนะ

แต่ผู้ที่เป็นพระอรหันต์ต้องเป็นนักบวช เพราะเป็นฆราวาสมีภาระมากมีภาระงานเยอะ ต้องดูแลตัวเอง ดูแลญาติพี่น้องวงศ์ตระกูล ดูแลธุรกิจหน้าที่การงาน ต้องเสียภาษี อากรให้ส่วนรวม ต้องบำรุงศาสนา ศาสนาในโลกนี้ก็มีหลายศาสนา แต่ศาสนาก็คือ ความหมายอันเดียว ศาสนาก็คือธรรมะ ธรรมะคือศาสนา ศาสนาคือปัญญา บริสุทธิคุณ เราเอาความถูกต้องเอาธรรมนำชีวิตรเรียกว่าพระศาสนา ศาสนามีหลายศาสนา

ฆราวาสดำรงตน ดำรงค์ส่วนรวม ดำรงค์พระศาสนานะเป็นพระได้ถึงระดับ อนาคตามี เราถึงมีคำว่าฆราวาสปฏิบัติธรรมหรือว่าฆราวาสธรรม ฆราวาสต้องเอา ธรรมนำชีวิต ไม่เอาตัวตนนำชีวิต อยู่ในระดับพระธรรมนำชีวิต เรียกว่าตั้งอยู่ในศีล ๕ ถ้าเรายกเลิกตัวตนเมื่อไหร่บุคคลก็จะมีศีลมีสมาธิมีปัญญา อยู่ในพรหมจรรย์ในระดับ ศีล ๕ ฆราวาสก็นับเอาตั้งแต่เจ้าฟ้ามหากษัตริย์ เชื่อพระวงศ์ ข้าราชการนักการเมือง ประชาชนทั้งหลาย เรียกว่าฆราวาส ผู้ที่ไม่ได้บวชเรียกว่าฆราวาสนะ ฆราวาสต้องเอา ธรรมนำชีวิต ถึงได้มีการพัฒนาเรื่องจิตใจเพื่อเข้าหาธรรมเข้าหาฆราวาสธรรมนะ

วันเสาร์วันอาทิตย์เป็นการหยุดการหยุดงานเพื่อเอาธรรมนำชีวิต เพื่อเราจะได้ เจริญสติสัมปชัญญะ ตัดสิ่งภายนอก อยู่กับสติสัมปชัญญะ แค่นี้เรียกว่าถือศีลปฏิบัติ ธรรม ยกเลิกตัวตน เจริญสติสัมปชัญญะ มาภาวนา เอาออกซิเจนเข้าสู่ร่างกาย เอาคาร์บอนไดออกไซด์ เอาของเสียออกไป เอาความยึดมั่นถือมั่นออกไป มาอยู่กับความสงบกับปัญญา ยกเลิกเรื่องอดีตหมด อนาคตปัจจุบันก็ว่างจากตัวตน ยกทุกอย่างเข้าสู่พระไตรลักษณ์

เดือนนี้มีอยู่ ๓๐ วัน วันหยุดของหมู่ฆราวาสมีอยู่ ๘ วัน วันหยุด
ครั้งโบราณกาลเค้าหยุดวันพระน้อยวันพระใหญ่อย่างนี้แหละ ๗ ค่ำ ๘ ค่ำ ๑๔ ค่ำ
๑๕ ค่ำ เดือนนี้ก็หยุด ๘ วันอย่างนี้นะ เดือนนี้นะทางสากลเค้าเอาวันเสาร์อาทิตย์
เป็นวันหยุด วันหยุดเพื่อพัฒนาใจพัฒนาจิตวิญญาณ เพื่อเราจะได้ติดในความสุข
ความสะดวกความสบาย เราพัฒนาวัตถุพัฒนาวิทยาศาสตร์มันมีความสะดวกสบาย
เค้าต้องมีหลักการมีอุดมการณ์อุดมธรรม เพื่อถือศีลอุโบสถถือศีลอดอย่างนี้นะ
ยกเลิกความสะดวกความสบายยกเลิกสิ่งภายนอกหมด ให้อยู่กับความสงบ
อยู่กับปัญญา ให้อยู่ปัญญากับความสงบ อย่างนี้นะเราต้องเข้าใจ เราทุกคนก็พากัน
เป็นพระได้หมดนะ

การปฏิบัติธรรมก็ให้เข้าใจเหมือนต้นไม้ต้นหนึ่ง ให้เข้าใจ ต้นไม้ต้นหนึ่ง
ต้องได้อาหารวิตามินเกลือแร่แร่ธาตุทุกทิศทุกทาง ทั้งทางรากทางใบทางกิ่งทางต้น
ที่มันได้จากดินจากน้ำจากลมจากไฟอะไรต่าง ๆ ที่เป็นมรรคเป็นอริยมรรค
การปฏิบัติของเราในปัจจุบัน มันถึงได้มาความคิดคำพูดกิริยามารยาททั้งอาชีพ
ยกเลิกสิ่งที่เป็นตัวเป็นตน มันจะได้มาจากทุกทิศทุกทาง มันจะสมบูรณ์พูนผลด้วยวิตามิน
โปรตีนเกลือแร่แร่ธาตุด้วยการประพฤติการปฏิบัติ เราต้องรู้เข้าใจอย่างนี้

ความเป็นพระของเราทุกคนก็เป็นได้ สำหรับนักบวชผู้ที่บวชนี้ยกเลิกตัวตนหมด
ยกเลิกสิ่งภายนอก มาถือศีลอย่างละเอียดสูงสุดเลย ไม่เอาตัวตนเป็นที่ตั้ง
เสียสละหมดไม่เอาอะไรเลย ปล่อยวางหมดเลย มีความเป็นอยู่ด้วยการภิกขาจาร
หรือว่าขอทานเค้าฉัน วันหนึ่งพวกนี้ทานอาหารวันละ ๑ ครั้ง หรือว่าฉันอาหาร
วันละ ๑ ครั้ง เพราะคนเราถ้ายกเลิกตัวตนมันก็มีความสุขสงบเย็น เพราะความ

ปรุงแต่งที่เป็นนิติบุคคลตัวตนนี้มันกดดันเรา ความปรุงแต่งมันกดดันเรานะ ตัวตนมันกดดันเรา ตัวตนนะเห็นรูปสวย ๆ มันก็ร้องโอย ๆ ไป ได้ยินเสียงเพราะ ๆ ก็ร้องโอย ๆ ไป สิ่งที่มาถูกต้องอะไรต่าง ๆ มันก็ร้องโอย ๆ ไป ตัวตนมันกดดันเรา เมื่อเรายกเลิกตัวตนชีวิตของผู้ที่มามีบวชก็สงบเย็นเป็นพระนิพพาน มันเป็นธรรม เป็นปัจจุบันธรรม ผู้ที่มามีบวชเค้าถึงเรียกว่า “พระ” พระคือพระธรรมพระวินัย ยกเลิกตัวตนเค้าเรียกว่าพระนะ

การทำบุญกุศลก็ให้ทำกับพวกนี้ พวกนี้เป็นทรัพยากรที่ดีเป็นทรัพยากรที่เป็น บริสุทธิคุณ ปัญญาธิคุณ ยกเลิกตัวตน ถ้าพวกนี้มาอาศัยพระศาสนาหาอยู่หาฉัน พวกนี้ก็ไม่ใช่พระธรรมพระวินัยเป็นตัวเป็นตน ถึงจะบวชถูกต้องตามกฎหมาย แต่พวกนี้ก็ยังไม่ใช่พระ เราต้องเข้าถึงภาคประพฤติภาคปฏิบัติทั้งกายวาใจ กิริยามารยาททั้งอาชีพยกเลิกตัวตน ต้องเข้าสู่ความเป็นพระ เข้าสู่พระธรรมพระวินัย

เราถึงพากันเอาสรีระร่างกายของผู้วายชนม์ไปบำเพ็ญกุศลที่วัดสถานที่ที่พระท่านอยู่ เพราะสถานที่นั้นนะเป็นสถานที่สงบวิเวก การบำเพ็ญกุศลงานต่าง ๆ อย่างนี้ถึงไม่มีมหรสพ ฆ่าสัตว์ตัดชีวิต มีการเล่นการพนัน มันต้องเป็นบุญเป็นกุศล ยกเลิกตัวตนยกเลิกนิติบุคคลตัวตน ยกเลิกอบายมุขอบายภูมิอย่างนี้มันถึงจะเป็นบุญ เป็นกุศลนะ

เราทุกคนน่าจะก็จะไปสู่สถานที่ที่สี่ขาวสีบริสุทธิ์ ยกเลิกตัวตน บุคคลที่เข้าไปถึงรู้ ถึงเข้าใจ แม้แต่เมาเหล้าเมาเบียร์เมาอะไรต่าง ๆ บุคคลเช่นนั้นก็ไม่สมควรที่จะไป ให้เรารู้เข้าใจนะ เราต้องอาศัยสถานที่นั้นเป็นสถานที่บำเพ็ญบุญกุศล เพราะสถานที่นั้นนะพระท่านบวชท่านปฏิบัติที่นั่น

คำว่าพระนี่คือพระธรรมพระวินัยนะ ไม่ใช่นิติบุคคลตัวตน พระคือผู้ที่เสียสละ ไม่เสียสละนั้นก็ไม่ใช่พระ ไม่เสียสละก็เป็นนิติบุคคลตัวตน บุคคลที่บวชมาแม้วันเดียว อย่างนี้นั่นก็ดีกว่าผู้ที่บวชตั้งเกือบร้อยปี หรือว่าเกือบร้อยพรรษาพวกเราต้องเข้าใจ อย่างนี้นะ ที่เรานำลูกหลานมาบวชต้องเข้าใจว่าต้องเอาพระธรรมพระวินัย อย่าเป็นตัวตนเลย เพราะตัวตนนี้นั่นไม่ใช่พระ

คนเราจะมีประโยชน์อะไร ถึงจะมีชีวิตอยู่เป็นร้อย ๆ ปีเอาตัวตนเป็นที่ตั้ง ไม่มีประโยชน์ ต้องเข้าใจอย่างนี้ เราถึงได้เอาสรีระของผู้วายชนม์ไปบำเพ็ญบุญกุศล ที่นั่น

การบำเพ็ญบุญกุศลก็ให้พวกเราเข้าใจ ถ้าเราถวายทานอย่างนี้ก็สมควรจะถวาย ให้เป็นของวัดของสงฆ์เพื่อใช้ในส่วนรวม ใช้ในพระศาสนา เช่น เป็นค่าน้ำค่าไฟ ค่าภिक्षุผู้ป่วยอาพาธ ไม่ต้องให้ค่าตัวส่วนตัวกับพระองค์ใดองค์หนึ่ง ถ้าเราให้ส่วนตัว พระองค์ใดองค์หนึ่งมันก็เท่ากับให้ค่าคอนเสิร์ตเค้านี้แหละ เค้ายัดคอนเสิร์ตเค้าเชิญ นักร้องไปร้องไปรำไปยกแข้งยกขา เมื่อเสร็จงานแล้วก็ให้ค่ายกแข้งยกขา ร้องรำ คอนเสิร์ตนี้นะ ถ้าเราไปให้พระถวายเป็นส่วนตัวอย่างนี้ มันก็ไม่ต่างอะไรกับคอนเสิร์ต เราต้องรู้เข้าใจ เพราะเราทุกคนจะได้มีความเห็นถูกต้อง เข้าใจถูกต้อง ปฏิบัติถูกต้อง เพื่อคงไว้ซึ่งความถูกต้อง คงไว้ซึ่งพระศาสนา อย่าเอาความไม่ถูกต้องนำชีวิต หรือว่าเอาโลก หรือว่าโลภธรรมนำชีวิตอย่างนี้ เราต้องเข้าใจอย่างนี้

เราอย่าไปคิดอย่างปัญญา mong ไม่ไกลอย่างนี้แหละ เราต้องคิดให้ไกล คิดถึงภาพรวมส่วนรวมนะ เราอย่าไปคิดว่าถ้าทำอย่างนั้นพระจะอยู่ได้อย่างไร ผู้ที่มาบวชจะอยู่ได้อย่างไร เราต้องเข้าใจว่า ถ้าเราเป็นพระธรรมพระวินัยแล้วทุกคน

ก็มีความเลื่อมใสทุกคนก็แย่งกันจะถวายทาน องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถึงบอกว่า เราต้องทำความดีมันก็เป็นเหมือนกับธนาคารแห่งความดีของประชาชนของมหาชน ใครเค้าก็อยากถวายใครก็อยากให้ พระพุทธเจ้าถึงบอกว่าอย่าไปเก็บเงิน เก็บสตางค์ อย่าไปเก็บสังฆทาน ฉันครั้งเดียวแล้วก็เสียสละหมด อย่าไปเก็บอะไรไว้ เราปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ คนเค้าก็จะมาถวายอย่าไปเก็บอะไรไว้ เพราะพระนี่คือเนื่อนาบุญของโลก เพียงได้ยินชื่อก็คือเป็นบุญกุศล ได้กราบได้ไหว้ได้ให้ก็เป็นบุญกุศล เราต้องเข้าใจ

เราไม่ต้องกลัวพระอดพระอยากพระตายหรือ เออตัวตนเป็นที่ตั้งมันทำลายความมั่นคงนะ ทำลายพระศาสนา ทำลายความถูกต้อง ทำลายพระธรรมพระวินัย เราต้องรู้เข้าใจเราจะได้ไม่ทำลายพระศาสนา ให้เข้าใจนะ ถ้าไม่มีพระก็อย่าให้มีโจรเลยให้มันเจ๊งกันไป

ให้เข้าใจอย่างนี้ เราจะได้ก้าวไปด้วยความดีด้วยปัญญา ด้วยปัญญาด้วยความดีอย่างนี้ เราต้องเข้าใจพระศาสนาพระดำรงค์พระศาสนา อย่าไปบำรุงนิติบุคคลตัวตน อย่าไปบำรุงโจรให้มันมีที่ช่องสุ่มโจร เออตัวตนเป็นที่ตั้งเค้าเรียกว่าโจร ให้เข้าใจ

ตัวตนนี้เค้าเรียกว่ามันเป็นโจรนะ ตัวตนคือเจ้าเสือร้ายนะ

ความคิดอย่างนี้เออตัวตนเป็นที่ตั้งมันก็เห็นอกเห็นใจกัน เราเป็นโจรแล้วก็ยังไปส่งเสริมมหาโจรอีก ไม่ได้นะ

เราจะเข้าใจผิด เราจะใจอ่อนไม่ได้ เค้าเรียกว่ารักลูกให้เป็น รักหลานให้เป็น เราต้องมีสติมีปัญญา เราอย่าไปโอ้ให้เสียพระศาสนา หรือว่าเสียพระนะ เออตัวตนเป็นที่ตั้งมันเสียพระธรรมเสียพระวินัยเราต้องเข้าใจนะ

เราต้องมีความสงบบมีปัญญา มีปัญญามีความสงบ เราต้องมีหลักการ เช่นว่า เรานิมนต์พระไปทำบุญที่บ้าน เราต้องเข้าใจว่า เราไปทำบุญที่บ้าน เราก็จัดอาหารให้อาหารอย่างนี้แหละ ถ้าเราเอารถเราไปรับก็เป็นหน้าที่ของเราอย่างนี้ สมัยใหม่นี้ใหม่ทางวัดเค้ามีรถเอารถมา เราเข้าใจเราก็เพียงแต่ค่าน้ำมันให้รถให้มันเจ็กกันไปอย่าให้เดือดร้อนทางวัด เดี่ยวเราจะไปเบียดเบียนวัด เค้าเรียกว่าวัดมันเงินส่วนรวม มันเงินสงฆ์ สงฆ์รับรัฐบาลก็อันเดียวกัน การกินของสงฆ์หรือกินของหลวงก็บาปพอ ๆ กันเพราะมันเป็นส่วนรวมมันเป็นมหาชน เราต้องเข้าใจ

เราจะไปให้ส่วนตัวท่านเจ้าคุณนี้ตำแหน่งใหญ่ให้เยอะ พระครูนี้ตำแหน่งน้อยลดลง ลูกวัดนี้ก็น้อยลงอีก อย่าไปเอาอย่างนั้น อย่างนั้นเรียกว่าค่าตัว เค้าเรียกว่าค่าคอนเสิร์ตไม่ดีไม่ถูกต้องนะ เราต้องเข้าใจ เพราะเราเป็นมนุษย์เป็นผู้ประเสริฐเป็นผู้มีปัญญา เป็นทั้งคนดีคนมีปัญญา ต้องรู้เข้าใจเข้าสู่ภาคประพฤติกฎปฏิบัติ

หลักการอุดมการณ์อุดมธรรมนี้ หลวงปู่ชาแห่งวัดหนองป่าพง ทำถูกต้องดีมากของทุกอย่างที่เค้าถวายมา ท่านจะให้รวมกันเป็นคลังใหญ่คลังหลวงเลย พวกแพ็บพวกสบู่อุปเทียมนยารักษาโรคให้รวมกัน แล้วก็ตั้งผู้ดูแลรักษาคงคลังเรียกว่าคลังใหญ่คลังหลวงอย่างนี้แหละ ใครจะไปเอาก็ต้องขอ ทุกอย่างนะอย่าถือพรรคถือพวกอย่าเอาของดี ๆ ให้พรรคให้พวกอย่างนี้ ทุกคนจะเป็นผู้แจกสิ่งเหล่านี้ก็ต้องมีจิตใจเป็นธรรมเป็นปัจจุบันธรรม ยกเลิกไม่อคติทั้ง ๔ ไม่มีความลำเอียง ของทุกอย่างปัจจัยที่ไปรับกิจนิมนต์อย่างนี้ก็ให้ไปของวัดของสงฆ์เพื่อให้ดูแลส่วนรวม ไม่ให้พระเป็นเจ้าของเงินเจ้าของสตางค์อย่างนี้แหละ ระบบอย่างนี้ดีมันเป็นพระธรรม

เป็นพระวินัย ดีมาก พระที่วัดก็จะไม่แย่งขยะกัน ไม่แย่งอวิชาไม่แย่งความหลง ไม่ได้สนใจเรื่องของ ไม่ได้สนใจเรื่องเงินเรื่องสตางค์ อย่างนี้ดีมาก ระบบอย่างนี้ดีมาก

ตัวตนมันเสียหายมากนะ สังเกตดูนะ ไ้พวกเถ้าแก่ทั้งหลายนะเอาลูกมาบวช ก็แอบเอาเงินไปฝากไว้กับคนดูแลวัด ไปกระซิบบอกว่าดูแลลูกผมหน่อยลูกชั้นหน่อย อันนี้มันเสียหาย มันเป็นนิติบุคคลตัวตน

พระพุทธเจ้าท่านบอกให้พระเราทุกคนเสียสละมันถึงเป็นพระธรรมเป็นพระวินัย อย่างนี้แหละ หลวงปู่ชาท่านบอกลูกศิษย์ลูกหาให้เสียสละ อย่าเอาตัวตนเป็นที่ตั้ง เอาตัวตนเป็นที่ตั้งมันมีทิฐิมานะ เราก็ไม่ได้เป็นพระธรรมไม่ได้เป็นพระวินัย เราก็มีแต่ทิฐิมีแต่มานะ อัดตาตัวตน เรามาบวชก็บวชแต่กายใจไม่ได้บวช หัวใจของเราก็เป็นนิติบุคคลตัวตน หัวใจมันก็ยังเป็นฆราวาสอยู่ เอาตัวตนเป็นที่ตั้ง มันฆราวาส มันอาละวาดมันระราน

เจ้าอาวาสต้องรู้จักต้องคุมตัวเองให้อยู่ในคอนโทรลในพระธรรมพระวินัย ส่วนใหญ่เจ้าอาวาสจะฟุ้งซ่านมากกว่าค่านะ ฟุ้งซ่านมากกว่าลูกวัดอีกนะ เอาตัวตนเป็นที่ตั้งเจ้าอาวาสทั้งหลายฟุ้งซ่านมาก ไปแก้ไขตั้งแต่มคทายก ไปแก้ไขตั้งแต่ประชาชนแก้ไขแต่ลูกวัดนะ เจ้าอาวาสลืมนะ ลืมตัวลืมนั่นไม่ได้แก้ตัวเอง

ไม่เหมือนหลวงปู่ชา หลวงปู่ชาท่านบอกว่าท่านสอนว่า ผมนี้รู้ธรรมะปฏิบัติ ธรรมะเข้าใจธรรมะ บอกตัวเองสอนตัวเองปฏิบัติตัวเองร้อยเปอร์เซ็นต์ บอกท่านทั้งหลายบอกประชาชนเพียงห้าเปอร์เซ็นต์เท่านั้นนะมันถึงพอไปได้ เอาตัวตนเป็นที่ตั้งไม่ได้มันเสียหาย ต้องเอาความรู้คู่กับการประพฤติการปฏิบัติ ต้องมีความสุขในการประพฤติปฏิบัติอย่างนี้

เราทุกคนไม่ต้องตกอกตกใจหรือกว่าพระไม่รับเงินไม่รับปัจจัยมันจะอยู่ไม่ได้ พระไม่รับเงินนะ จึงเรียกเป็นพระเป็นพระศาสนา เอาตัวตนเป็นที่ตั้งไปรับเงิน รับปัจจัย ไปเก็บสะสมของไว้มันเป็นพระที่ได้ไหน มันเป็นนิติบุคคลตัวตน

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถึงบอกว่า ผู้เอาตัวตนเป็นที่ตั้งเป็นเดียรฉัตร ไม่ใช่พระ เดียรฉัตรกับเครื่องชานก็คืออันเดียวกัน มันหลงอยู่ในสังสารในวัฏฏสงสาร มันก็อันเดียวกันกับสัตว์เครื่องชาน เอาตัวตนเป็นที่ตั้ง มันมีชีวิตตกอยู่ในอบายมุข อบายภูมิเรียกว่าอยู่ในระดับเดียรฉัตรระดับเครื่องชานนะ ให้พวกเราเข้าใจ ไม่ต้องกลัวอดตายหรือ ไม่ต้องกลัวเหนื่อยกลัวยากลำบาก ต้องยกเลิกตัวตนนะ เราถึงจะมีความสงบมีปัญญา มีปัญญามีความสงบอย่างนี้

พวกเราทั้งหลายต้องพากันเข้าใจ ไม่เข้าใจเราจะใจอ่อน ไปตามสิ่งแวดล้อม ไปตามผัสสะ ไปตามอารมณ์ อย่าปล่อยโลกธรรมมันครอบงำเรานะ นิติบุคคลตัวตน ครอบงำนะ วัชรจะเล่นงานเรานะ ตัวตนจะเล่นงาน

เห็นมัยโควิตมาโลกนี้ทั้งโลกเลย เรียกว่าวัชรครอบงำเรา โลกธรรมครอบงำ ก็อันเดียวกันนะ เราต้องเข้าใจ

เราต้องเข้าใจง่าย ๆ อย่างนี้แหละ เอาตัวตนเป็นที่ตั้งมันเข้าใจยากเหลือเกิน เพราะตัวตนมันคือความมืดนะ คำเรียกว่าตามันสว่างอยู่อย่างนี้แหละแต่หัวใจมันมืด หัวใจเป็นนิติบุคคลตัวตน หัวใจมืดคำเรียกว่าหัวใจเดือนมืด หัวใจไม่สว่างไสว หัวใจไม่สงบไม่มีปัญญา

พวกเราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ การที่เอาญาติพี่น้องหรือเอาใครต่อใครมาบำเพ็ญกุศลเราต้องเข้าใจ ต้องรู้ธรรมรู้โลกธรรมอย่างนี้แหละ การจัดงานก็ให้พอดี

ด้วยสมัครสามัคคีกัน อย่าเอาตัวตนเป็นที่ตั้ง จัดงานแต่ละงานงอมไปหมด เริ่มต้นตั้งแต่เช้าจนเลิกจนค่ำเพราะเอาตัวตนเป็นที่ตั้ง มันก็เป็นอย่างนี้แหละ

การจัดงานก็ให้ทำงานง่าย ๆ เหมือนงานหลวงงานพระราชทานอย่างนี้แหละ สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาก็มาทอดผ้าบังสุกุลก็เดินกลับไปแล้วก็ประชุมเพลิงก็ไปอย่างนี้ เพราะเอาสมัครสมานสามัคคีปัญญาด้วยความดี ความดีด้วยปัญญา อย่าไปสืลา ยกแข้งยกขาเสียเวลาหลายชั่วโมงเกิน เพราะว่าวัดหนึ่ง ๆ อย่างนี้ในหมู่บ้านหนึ่ง ก็หลายคน คนตายมันไม่กี่วันก็ตายแล้ว พระในวัดก็งอมหมด ที่พวกนั้นพอมีชีวิตอยู่ได้ ก็เพราะไปรับคอนเสิร์ตต่างหากละอย่างนี้แหละ เอาตัวตนเป็นที่ตั้งไม่เอาธรรม เอาพระวินัย พระพวกนั้นก็เท่ากับพระคอนเสิร์ตนะ

เราดูดี ๆ เอาตัวตนเป็นที่ตั้งก็เหมือนพระคอนเสิร์ต พระในกรุงในเมืองหลวง มีศาลาสวดผีตั้งหลายศาลานะ แต่ส่วนใหญ่ก็ไปสวดเหมือนคอนเสิร์ตรับตั้งค์ แล้วก็จบไป เพราะเป็นพิธี เราต้องรู้เข้าใจ

เราไปบวชก็ต้องพากันบวชให้เป็นพระธรรมพระวินัย อย่าเป็นพระคอนเสิร์ต อย่าเป็นพระรับตั้งค์รับเงินคอนเสิร์ต ตัวตนมันก็เทียบเท่ากับคอนเสิร์ตนี่นะ แต่ลีลามันอาจจะต่างกันจากประชาชน ประชาชนเค้ายกเลิกยกขามีลีลามาก แต่พวกพระทั้งหลายเดินสงบ ๆ พาดสังฆาฏิเดินเคร่ง ๆ ขรึม ๆ ไปอะไรอย่างนี้ แต่มันก็คืออันเดียวกัน เอาเงินเอาลาภยศสรรเสริญเป็นที่ตั้ง มันก็คือคอนเสิร์ต นั่นเอง มันเปลี่ยนชื่อเสียงเรียงนามเฉย ๆ แต่ผลลัพธ์คืออันเดียวกันคือโลภธรรม คือตัวตน

ให้ทุกคนพากันเข้าใจนะ ถ้าไม่เข้าใจเดี๋ยวมันจะพังทลายเหมือนตึก สตง.

ความไม่รู้ไม่เข้าใจมันจะพังทลายเหมือนตึก สตง. ความไม่รู้ไม่เข้าใจนั้นมันจะเป็น
อบายมุขอบายภูมิ มันเป็นความหลง ไม่ใช่ปัญญาบริสุทธิ์คุณ

เราทั้งหลายจะได้มีความสงบมีปัญญา มีศีลมีสมาธิมีปัญญา เราไม่ใช่ที่เราจะเป็น
พระบวชมาระดับคอนเสิร์ตอย่างนี้นะ บวชมาทำไม บวชมาระดับคอนเสิร์ต เราต้อง
เข้าใจ เราต้องเข้าถึงพระธรรมพระวินัย เข้าถึงความขลังศักดิ์สิทธิ์ เอาตัวตนเป็นที่ตั้ง
ไม่ขลังไม่ศักดิ์ไม่สิทธิ์ เพราะเค้าสรรเสริญก็ดีใจ เค้านินทา ก็เสียใจ มันก็ซ้ายจัดขวาจัด
ทางภาษาหมอเค้าเรียกว่าอยู่ในระดับตัวตนอยู่ระดับโรคใบโพล่า นิติบุคคลตัวตน
เค้าเรียกว่าอยู่ในระดับใบโพล่านะ

วันนี้พูดให้เข้าใจให้เกิดปัญญาสัมมาทิฐิ เพราะการพัฒนามนุษย์เค้าต้องพัฒนาทั้ง
ใจทั้งวิทยาศาสตร์ไปพร้อม ๆ กันให้เป็นทางสายกลาง ทางวิทยาศาสตร์กับทางใจมัน
แยกกันไม่ได้ มันต้องไปพร้อมกัน ความรู้คู่กับการประพฤติการปฏิบัติมันต้องไปพร้อม
กันมันแยกจากกันไม่ได้มันต้องไปพร้อมกันอยู่ในเซตเดียวกัน

ทั้งทางฝ่ายนักบวชและทางฝ่ายฆราวาสปฏิบัติธรรม ฆราวาสธรรม เพื่อเข้าสู่
ความเป็นพระ เข้าสู่พระศาสนา เพื่อความมั่นคงความถูกต้อง ต้องก้าวไปด้วยปัญญา
สัมมาทิฐิของชาติ ของพระศาสนา ของพระมหากษัตริย์

ชาตินี้หมายถึงความเกิด เราเอาบริสุทธิ์คุณนำชีวิต พัฒนาใจพัฒนาวัตถุไป
พร้อม ๆ กัน เอาความถูกต้องนำชีวิต เอาสัมมาทิฐิเค้าเรียกว่าเอาความดี
ที่ประกอบด้วยปัญญา เอาปัญญาที่ประกอบด้วยความดี

พระศาสนาคือความดีที่ประกอบด้วยปัญญา ปัญญาที่ประกอบด้วยความดีนี้เรียกว่าพระศาสนา เป็นธรรม เป็นธรรมบุญ เป็นรัฐธรรมบุญ ไม่ทำอะไรตามใจตามอัธยาศัยตามความรู้สึก รู้จักดีรู้จักชั่วรู้จักผิดรู้จักถูก เป็นผู้บรรลุนิติภาวะนี้คือพระศาสนา นี่คือธรรมบุญ คือรัฐธรรมบุญ ไม่ใช่นิติบุคคลตัวตน เป็นหลักการอุดมการณ์อุดมธรรม ปัญญาสัมมาทิฐิเป็นสิ่งที่มิอุปการคุณ

เราทั้งหลายจะได้ไฟก่เข้าสู่ความถูกต้องเข้าสู่ภาคประพาสภาคปฏิบัติ เข้าสู่มรรคเข้าสู่อริยมรรค เพื่อเป็นมรรคเป็นผลเป็นพระนิพพาน เพื่อยกเลิกสิ่งที่ไม่ถูกต้อง เพื่อความเป็นธรรมความยุติธรรมเป็นปัจจุบันธรรม เป็นวาระแห่งชาติในการประพาสการปฏิบัติ

กษัตริย์ก็หมายถึงธรรมที่เป็นปัญญาบริสุทธิ์คุณ ปัญญาที่ทำงานเพื่องานเรียนหนังสือก็เพื่อรู้เข้าใจ มีความสุขในการทำงานเสียสละ มาเป็นผู้ให้ คำเรียกว่าชีวิตของเราก้าวไปด้วยความรู้ความเข้าใจ ความรู้เข้าใจคำเรียกว่าปัญญาบริสุทธิ์ สิ่งที่สูงที่สุดคำเรียกว่ากษัตริย์ ผู้นำตนเองนำผู้อื่นด้วยธรรมบุญถึงได้ทรงทศพิธราชธรรมอย่างนี้

ขออนุโมทนากับท่านทั้งหลายนะ ที่ได้นำสรีระร่างกายของผู้ที่ละสังขารวายนมมาบำเพ็ญกุศล ณ วัดป่าตาชิตธรรมาราม เพื่อเอาพระพุทธเจ้าเป็นหลักการอุดมการณ์อุดมธรรม

ถึงจะอยู่ไกลอยู่ไกลก็ไม่ใช่ไร เพราะทุกวันนี้อยู่ไกลก็เหมือนอยู่ใกล้ เพราะการคมนาคมมันสะดวกมันสบาย จะอยู่ไกลอยู่ไกลหัวใจก็ต้องอยู่กับธรรม

อยู่กับปัจจุบันธรรม อยู่กับความพอเพียงเพียงพอ อยู่กับความสงบอยู่กับปัญญา
อยู่กับความพอเพียงเพียงพอ

เหมือนพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาภูมิพลอดุลยเดชทนต์รสบอก
ประชากรของชาวไทยชาวโลกว่า เราทั้งหลายต้องอยู่กับความสงบอยู่กับปัญญา
อยู่กับธรรมอยู่กับปัจจุบันธรรม

บุญกุศลที่เราสมัคสมานสามัคคีร่วมกันบำเพ็ญในครั้งนี้ ขอมอบให้ส่งให้
คุณพ่อเลิศเดช ภูจิตภัทรชัย ผู้วายชนม์จากไปเพื่อเข้าสู่สรวงสวรรค์มรรคผลนิพพาน

ด้วยคุณพระศรีรัตนตรัยจงอำนวยอวยชัยให้ท่านทั้งหลายที่ได้มาร่วมรวมกัน
บำเพ็ญบุญกุศลให้กับคุณพ่อเลิศเดช ภูจิตภัทรชัย ได้มองเห็นแสงมูมเพื่อดำเนินชีวิต
ที่ประเสริฐ จะได้ปฏิบัติตามโอวาทพระธรรมคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้า ท่านตรัสปัจฉิมโอวาทก่อนที่จะเสด็จดับขันธปรินิพพาน
ท่านให้โอกาสไว้ว่า เธอทั้งหลายจงยังความไม่ประมาทให้ถึงพร้อมเถิด

เพราะปัจจุบันเป็นวาระสำคัญ ทั้งกายทั้งวาจาทั้งกิริยามารยาททั้งอาชีวะทั้งใจ
ถึงพร้อมด้วยความไม่ประมาทเถิด

ให้เอาปัญญาสัมมาทิฐินำชีวิต เพื่อเป็นศิลปะของชีวิต ไม่ให้ประมาท
ไม่ให้เพเลิดเพลิน ปัจจุบันนี้ถือว่าเป็นวาระสำคัญ อดีตก็มารวมอยู่ที่ปัจจุบัน
อนาคตที่จะก้าวไปข้างหน้าก็อยู่ที่ปัจจุบัน เห็นภัยในวิภวสงสาร ตั้งอยู่ในความ
ไม่ประมาท ด้วยความรู้ความเข้าใจ ชีวิตของเราจะได้เป็นศิลปะเป็นสมาธิเป็นปัญญา
พัฒนากายวาการิยามารยาทใจ เข้าถึงศีลสมาธิปัญญาที่บริสุทธิ์คุณนั้นแหละ
คือบ้านของเรา พระนิพพานคือบ้านของเรา

การแสดงพระธรรมเทศนาขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่เป็นบริสุทธิคุณ
ทั้งกายวาจาภิรียมารยาททั้งอาชีพ สมควรแก่เวลาจึงได้สมมติยุติไว้ ณ เพียงเท่านั้น
เอวังก็มีด้วยประการฉะนี้
